

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ ਜੇ.

ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਆਫ ਪੰਜਾਬ -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CrL.A ਨੰ.971-SB of 2000

19 ਨਵੰਬਰ, 2012

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 -ਐਸ.ਐਸ. 360 ਅਤੇ 361 - ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958 - S.4 - ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਈ - S.452 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, S.34 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ, S.323 ਨੂੰ S.34 ਅਤੇ S.325 ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਕੋਡ, 1860 - ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ - ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1958 ਅਤੇ Ss.360 ਅਤੇ 361 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ - ਇਕੋ ਇਰਾਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 (ਸੰਖਿਪ "ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ") ਅਤੇ ਧਾਰਾ 360 ਅਤੇ 361 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਆਦਤ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 22)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਲ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਕੁਝ ਪਲ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ। ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਜੇਲ੍ਹ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੀ

ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 23)

ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ, ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਫਿਰ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।

(ਪਰਾ 27)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ, ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 28)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੀ.ਐਸ.ਬਲ.

ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਖੁਰਾਣਾ, ਐਡੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਜੀ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੂਲਰ, ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ, ਟ੍ਰਾਈ ਅਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਅਰੰਭ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਤਕਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ

ਹੈਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਰਚਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਸੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸੁਜਾਨ ਸਿੰਘ, ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 82 ਮਿਤੀ 11.11.11 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1994, ਥਾਣਾ ਮੋਰਿੰਡਾ, ਜਿਲਾ ਰੋਪੜ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਧਾਰਾ 308 ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਲਈ।

(2) ਸਕੂਕਲੀ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸੇ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ (PW3) ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ (PW4) ਨੂੰ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ. ਓ.) 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਅਮਰ ਸਿੰਘ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਭਾਗ ਸਿੰਘ, ਹਰਪੀਤ ਸਿੰਘ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਭਗੌੜਾ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਤਤਕਾਲ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 3.11.1994 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ 3) ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਟਾਂ ਰੋੜੇ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਭਗੌੜਾ ਅਪਰਾਧੀ) ਨੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਉਸਦੀ (ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ) ਦੀ ਸੱਜੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਲੜਕੀ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ (ਪੀ. ਡਬਲਿਊ. 4) ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪਿੰਕੀ, ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੇ.) ਨੇ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਖੱਬੀ ਲੱਤ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਪੀਡਬਲਿਊਜ਼ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਠੀਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਲੜਕਾ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਹੈਜ਼ਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਟਰੈਕਟਰ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪਿੰਕੀ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਠੀ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੇ ਅਲਾਰਮ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਸਮੇਤ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਡੀਕਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਾਸ ਕੇਸ, ਉਸੇ ਹੀ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 82 ਮਿਤੀ 11.11.1994 ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਧਾਰਾ 148, 323,325 ਅਤੇ 452 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਥਾਣਾ ਮੋਰਿੰਡਾ, ਜਿਲਾ ਰੋਪੜ ਦੀ ਉਕਤ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 149 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(4) ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ (ਚਾਲਾਨ) ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 148, 323, 325 ਅਤੇ 452 ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 149 1 ਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕ੍ਰਾਸ-ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 308 ਦੇ ਨਾਲ ਧਾਰਾ 34 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਤਤਕਾਲ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਡਾ. ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ2-ਧਰਮ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ3

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 4 ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਸੁਮੱਖ ਸਿੰਘ, ਪੀਡਬਲਯੂ 6 ਸੀ. ਤਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.7 ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.8 ਦੇ ਐਸ.ਆਈ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਏ.), ਡਾਕਟਰ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.), ਜਾਣਕਾਰੀ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ.), ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਡੀ.) ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ., ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ (ਸਾਬਕਾ) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੀ.ਐਫ.), ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੀ.) ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ., ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਆਈ.) ਦੀ ਐਕਸਰੇ ਰਿਪੋਰਟ, ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਸਾਬਕਾ ਪੀ.ਜੇ.) ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ., ਰਪਟ ਨੰਬਰ 21 (ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ), ਰਪਟ ਰੋਜ਼ਨਾਮਚਾ (ਸਾਬਕਾ) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ .PN), ਰੁੱਕਾ (Ex.PO), ਸਮਰਥਨ (Ex.PO/1), FIR (Ex.PO/2) ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸਾਈਟ ਯੋਜਨਾ (Ex.PP)।

(7) ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਓ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਸਬੂਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚ DW1 ਡਾ. ਗੁਰਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, DW2 SI ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ DW3 ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਾਕਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਡਲ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 16.9.2000 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁੱਖ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਸੁਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(9) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। (ਹਰੇਕ ਨੂੰ 500/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 452 ਆਈ ਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰੇਕ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. 500/- ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 325/34IPC ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 323 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ RI ਲੰਘਾਉਣ ਲਈ /34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਪਿੰਕੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਆਰਆਈ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ, 500/- ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਆਰ.ਆਈ. , ਧਾਰਾ 325 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 16.09.2000 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਹੈ।

(11) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਬੂਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਘੱਟ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ।

(13) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ PW3 ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਧੀ PW4 ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ PW7 ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅੱਖ/ਜਖਮੀ ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ. ਦੁਹਰਾਓ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਟੋਟੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਓ.) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸੀਕਿਊਸ਼ਨ ਸੰਸਕਰਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ, ਉਹ ਜਖਮੀ/ਮੁਹਰ ਲੱਗੇ ਅੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(14) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਅੱਖਰ ਸੰਸਕਰਣ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਡਾ. ਸੰਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਬੀ.), ਜਾਣਕਾਰੀ (ਐਕਸ.ਪੀ.ਸੀ.), ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ (ਐਕਸ. ਪੀ.ਡੀ.) ਦੀ ਐਮ.ਐਲ.ਆਰ. , ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ (Ex.PF), PW3 ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ MLR (Ex.PG), ਉਸਦੀ ਐਕਸ-ਰੇ ਰਿਪੋਰਟ (Ex.PI) ਅਤੇ PW7 ਹਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (Ex.PJ) ਦੀ MLR,

(15) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.8 ਦੇ ਐਸ.ਆਈ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ PWs ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਭਰੋਸੇਯੋਗ, ਭਰੋਸੇਮੰਦ, ਕੁਦਰਤੀ, ਮੌਖਿਕ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। -ਉੱਪਰ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤੇ, ਜੋ ਹੁਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਸਾਏ

ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ.

(16) ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਲੀਲ/ਸਮੱਗਰੀ/ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਠੋਸ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(17) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

(18) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ । ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਅੰਤਰਾਲਿਆ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1958 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਆਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਜਾਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਪਰਿਪੱਕ ਉਮਰ ਦੇ ਕਰੋਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਕਲਮ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਰੁਝਾਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਤਾੜਨਾ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਾ ਲੈਣਾ। ਆਧੁਨਿਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਤੋਂ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਮਾਹੌਲ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਰੋਰ ਅਪਰਾਧੀ, ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਕਰੋਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "

(19) **ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)** ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ , ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ

ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਰਵਿੰਦ ਮੋਹਨ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਅਮੁਲਿਆ ਕੁਮਾਰ ਬਿਸਵਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ (ਪੈਰਾ) 11):-

"ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੁਕੀਨੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਕੈਦ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਦਾਗ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ।

- (1) 1972 ਏਆਈਆਰ (ਐਸਸੀ) 2522
- (2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1295
- (3) 1974 AIR (SC) 1818

ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਕਸਰ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਸਕਣ। ਪਰ ਜੁਰਮ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਭਟਕਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜੁਆਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ, ਸਮਾਜਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡੰਡਾ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਭੁੱਖ, ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਾਤਾਵਰਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜਿਕ ਅਵੱਗਿਆ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਇੱਕ ਰਵੱਈਆ ਜੋ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਡਰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੂੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਅੰਫੋਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਉਸ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਨੱਥ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਿਫ੍ਰੇਡ ਏ ਸਿਕਿਨ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੁੜ-ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜੁਵੇਨਾਈਲ ਕੋਰਟਸ (1938) ਪੰਨਾ 162) ਐਡਵਿਨ ਆਰ. ਸਦਰਲੈਂਡ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। (ਅਪਰਾਧ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ, 4th Edn. (1947) ਪੰਨਾ 383)।

(20) ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਹੁਣ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?

(21) ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਵਾਬ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(22) ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਂਫੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ, 1958 (ਸੰਖੇਪ "ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ") ਅਤੇ ਧਾਰਾ 360 ਅਤੇ 361 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਸਤੂ, ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਨਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ

ਘੱਟ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤੀ ਰਵੱਈਏ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜੋਖਮ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਆਦਤ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਨੌਜਵਾਨ ਅਪਰਾਧੀ/ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਠੋਰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪਰਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਲਾਭਕਾਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(23) ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਕਠੋਰ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਅਪਰਾਧੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਕੁਝ ਪਲ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਦੂਸ਼ਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸੈਕੰਡਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(24) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 360 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 361 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਸੀ। 360 ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੇਗਾ।"

(25) ਇਸ ਲਈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ ਧਾਰਾ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੀਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(26) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਢੰਗ, ਅਪਰਾਧੀ ਦੀ ਉਮਰ, ਹੋਰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਮੂਲੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

(27) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਜਾਂ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ

ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਦੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬਾਂਡ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(28) ਜੁਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਢੰਗ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ, ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇਹ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ:

- (i) ਇੱਥੇ ਜਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਉਹ ਹੈ ਘਟਨਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 3. IL 1994 ਦਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੀੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ 18 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੀੜਾ ਝੱਲ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।
- (ii) ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।
(ਹਾਇ) ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ੀ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਪੋ.) ਨੂੰ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਅੰਗਾਂ 'ਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- (iv) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਸਮੇਤ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਵੀ ਲੱਗੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਅਲ) ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- (v) ਅਪੀਲ ਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਹਨ।
- (vi) ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।
- (vii) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- (viii) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਲਮ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੁਝਾਨ ਵੀ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾਗਰਿਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

(29) ਇਸ ਲਈ, ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੀੜਾ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ, ਜੁਰਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਬਾਕੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਬਾਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 25,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ (ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ) 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਨਾਲ। ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਣਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ 5,000/- ਰੁਪਏ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(30) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਤਤਕਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।

(31) ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪਾਲਣਾ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜੇਐਸ ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ